

Sanktuarium Nawiedzenia w Ain Karem

W Ain Karem mieszkali Zachariasz wraz z swoją żoną, Elżbietą. Ta zaś, zgodnie z Bożą obietnicą, na starość stała się matką Jana Chrzciciela (por. Łk 1,36).

Do niej właśnie na trzy miesiące, jako do swojej krewnej, udała się Maryja, aby jej usługiwać.

Nazwa *Ain Karem* z hebrajskiego tłumaczy się jako *źródło winnicy*. Nazwa ta interpretowana jest w oparciu o Ewangelię - Jezus Chrystus powiedział, że jest *krzewem winnym, a my - latoroślami*.

Kościół Nawiedzenia znajduje się na lesistym zboczu wzgórza.

W okresie bizantyjskim wzniesiono tu kaplicę upamiętniającą spotkanie Maryi z Elżbietą. Kaplica od czasów krzyżowców służyła jako krypta. Nad nią znajdowała się świątynia.

Terenem dzisiejszego sanktuarium od 1679 roku opiekują się franciszkanie.

Obecnie sanktuarium składa się z dwupoziomowej świątyni zbudowanej w latach 1939-40 przez włoskiego architekta Antoniego Barluzziego.

Kościół dolny jest kryptą, która ma upamiętniać dom św. Elżbiety. Według podań to tutaj właśnie Elżbieta mieszkała w czasie oczekiwania na narodzenie Jana.

Pomieszczenie ma dwa zagłębienia, w lewym znajduje się ołtarz z tabernakulum, drugie jest grotą, w której znajduje się studnia.

Na posadzce przed studnią widnieją podobizny ryb i węży. Nad obu zagłębieniami umieszczono obraz przedstawiający spotkanie Maryi z Elżbietą.

Półkoliste obrazy zdobią boczne ściany krypty – jeden przedstawia rzeź niewinnych dzieci i anioła osłaniającego Elżbietę z małym Janem.

Ta scena pochodzi z przekazów apokryficznych. W tym kościele jest kamień ze śladem leżącego dziecka, który według legendy, otworzył się, aby ukryć Jana Chrzciciela przed wysłannikami Heroda.

In haec petra Elisabeth Joannem abscondisse traditur.

Do górnego kościoła wchodzi się po krętych schodach w ogrodzie.

W górnym kościele w absydzie, za głównym ołtarzem, znajduje się malowidło F. Manettiiego i C. Vagariniego ukazujące Maryję, która wyśpiewuje chwałę Bożą

słowami hymnu „Magnificat”.

U Jej stóp przedstawiciele patriarchatu jerozolimskiego i Kustodii Ziemi Świętej przedstawiają swej Pani model tegoż sanktuarium.

Obok tych postaci stoi św. Franciszek z Asyżu, ten, którego obecność w Ziemi Świętej stała się zapoczątkowaniem misji podjętej przez franciszkańską Kustodię.

Kościół górny ukazuje chwałę Maryi. Freski na prawej ścianie wskazują pięć tytułów Maryi: Bogurodzica, Niepokalanie Poczęta, Pośredniczka łask, Wspomożenie wiernych, Ucieczka grzesznych.

Na dziedzińcu obok kościoła umieszczone są w murze tablice majolikowe zawierające tekst „Magnificat” w ponad czterdziestu językach, również w polskim.

Na fasadzie kościoła znajduje się duża mozaika, przedstawiająca podróż Maryi z Nazaretu do Elżbiety. Maryja jedzie na osiołku, którego prowadzą otaczający ją aniołowie.